

ק"פ 42980/02/23 - שלי סבירסקי נגד טל שטרנליכט

בית משפט השלום בכפר סבא

ק"פ 42980-02-23 שטרנליכט נ' סבירסקי

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרייז
המבקשת/הנאשמת שלי סבירסקי
נגד משיב/קובל טל שטרנליכט

החלטה

הקובל הגיש כתב קובלנה נגד הנאשמת.

במסגרת כתב הקובלנה הקובל מייחס לנאשמת (עד כמה שניתן לרדת לסוף דעתו) עבירות של פגיעה בפרטיות, זיוף, קבלת דבר במרמה, התחזות, לשון הרע ואיומים.

ברקע לכתב הקובלנה עומדים היחסים בין הקובל לנאשמת. הקובל והנאשמת הכירו לפני כ-15 שנים, הנאשמת הרתה מהקובל, וילדה בן שכיום הוא בן 15. מערכת היחסים בין השניים הייתה בעייתית במהלך השנים, כאשר בין היתר הקובל אף נקט בהליך אזרחי נגד הנאשמת בעבר.

באשר לפגיעה בפרטיות, הקובל טוען כי הנאשמת במשך שנים פרצה לחשבון הדואר האלקטרוני של הקובל. אגב כך נטען כי הנאשמת רשמה את הקובל לאתר הכרויות בתור הומוסקסואל.

עוד נטען כי הנאשמת זיפה קבלות בסך 6800 ₪ בגין שיעורי אנגלית עבור בנם של הקובל והנאשמת, על אף שאלה לא התקיימו, וזאת בכדי להביא את הקובל לשלם עבור חלק מהם, במסגרת חובתו לזון את בנם.

כמו כן מיוחסת לנאשמת עבירה על חוק איסור לשון הרע, בגין דברים אותם היא אמרה בחקירת המשטרה בנוגע לקובל. כן נטען כי איימה על הקובל בכך שתפנה להוצאה לפועל.

לטענת ב"כ הנאשמת מדובר בקובלנה קנטרנית שאין בה דבר, שנועדה לשמש כלי ניגוח בנאשמת, כחלק מרדיפה אובססיבית אישית ומסע נקם של הקובל כלפיה מזה שנים. משכך, ומנימוקים נוספים, עותר ב"כ הנאשמת לביטול הקובלנה.

מדובר באישום שהוגש במסגרת קובלנה. במוסד הקובלנה קיימת בעייתיות אינהרנטית אשר נובעת מכך שבניגוד לכתב אישום, במסגרתו המאשימה היא רשות המנהלית המייצגת את האינטרס הציבורי ומחויבת לכללי המנהל התקין, יוזם ההליך הוא אדם פרטי אשר עשוי להגיש את הקובלנה שלא משיקולי אינטרס ציבורי, אלא לנצל מוסד זה ככלי לפתרון סכסוכים אישיים.

לעניין זה, ראו רע"פ 1955/12 שאול נמרי נ' משה בנימיני:

"כשמוגש כתב אישום על ידי המדינה נשקלות כל נסיבות העניין. מותר למדינה להביא בחשבון בהחלטתה גם שיקולים כמו מידת אשמו של המתלונן, והאם הוא עצמו פגע במי שהוא מבקש שיוגש נגדו כתב אישום. אחד מחסרונותיה הרבים של הקובלנה הפלילית הפרטית הוא היעדר שיקול דעת כזה. לאחרונה הוגשה הצעת חוק לבטל את מוסד הקובלנה הפרטית (ראו הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 67) (ביטול קובלנה), התשע"א-2011, ה"ח 615). דברי ההסבר להצעת החוק מבהירים היטב את הרקע להצעה. על יסוד ניסיוני - ובעיקר ניסיוני השיפוטי כשופטת שלום - אני רואה בברכה את הצעת החוק האמורה".

בתיק זה קשה להשתחרר מהרושם כי הגשת הקובלנה אינה מבוססת על טעמים של אינטרס ציבורי, אלא כי הקובלנה הוגשה מטעמים אישיים של הקובל במטרה לבוא חשבון עם הנאשמת, וזאת כחלק ממערכת היחסים העכורה ששוררת בין הצדדים. ודוק, אין הדברים מבוססים אך ורק על מערכת יחסים זו, אלא על צבר של התנהלויות מצד הקובל כלפי הנאשמת טרם הגשת הקובלנה, ואגב ניסוחה וניהולה.

כך, הגשת הקובלנה לאחר שתביעה אזרחית מוקדמת נגד הנאשמת (במסגרת ת"א 31153-12-12) נדחתה.

נוסף על כך, הגשת הקובלנה לפני שהתקבלה החלטתה הסופית של הפרקליטות בעניין ערר שהגיש הקובל על ההחלטה לסגור את תיק החקירה שנפתח כנגד הנאשמת נוכח תלונתו.

עוד ייאמר כי הקובל כלל בקובלנה עבירות של זיוף, התחזות, וקבלת דבר במרמה, אשר אינן מנויות בתוספת השנייה לחוק סדר הדין הפלילי, ומשכך בהתאם לסעיף 68 לחוק זה, לא ניתן להגיש קובלנה בגינן. ברי כי די בכך בכדי להצדיק את מחיקת עבירות אלה מהקובלנה בה עסקינן, אך הדבר גם מצביע על להיטותו המופרזת של הקובל לנקוט בהליך פלילי כנגד הנאשמת.

להיטותו זו של הקובל אף מתבררת ביחס לעבירות שבאופן פורמלי ניתן להגיש בגינן קובלנה, אך נוכח העובדות הנטענות כמבססות אותן, לא היה מקום שיבואו בגדר הליך פלילי.

כך, ככל שהדברים אמורים לעניין עבירת האיומים, הרי שזו על פי עובדותיה מתייחסת לכך שהנאשמת לכאורה אמרה לקובל כי אם לא ישלם את חלקו בשיעורי האנגלית האמורים, היא תפנה להליכי הוצאה לפועל. דא עקא, שאף אם כך

היה, אין הדבר מהווה עבירה, שכן המדובר בהצגת אפשרות של נקיטה בהליך חוקי לצורך מימוש זכות אזרחית, תשלום מזונות הבן במקרה זה.

כך, באשר לעבירה על חוק איסור לשון הרע, מדובר באמירות של הנאשמת לפיהן הקובל הינו כביכול שקרן פתולוגי הפועל כלפיה בנקמנות ובאובססיות. אמירות אלה נאמרו לשוטרים במסגרת חקירתה תחת אזהרה, בעודה מנסה להתגונן מהחשדות נגדה, שבאו לעולם בעקבות תלונת הקובל. האמירות לא פורסמו ברבים אלא הגיעו רק לאזני השוטרים. בנוסף, אין מדובר באמירות קיצוניות מבחינת תוכן. שילוב כלל הנסיבות מלמד על מקרה שאיננו חריג, בלשון המעטה, בחקירות באזהרה, כאשר אין כל כתבי אישום בגין כך, ובצדק. בכל זאת, הקובל סבור כי יש בכך בכדי להביא את בת ריבו לכדי נאשמת, דבר המהווה נדבך נוסף ללהיטותו האמורה.

נוסף על כך, ניתן להתרשם כי הקובלנה מנוסחת באופן הסוטה מכל אמת מידה של כתב אישום. הדברים נאמרים תחילה לעניין עצם הניסוח הארוך, המסורבל, אך הנעדר פרטים מהותיים של חלק מהעבירות (לרבות ביחס לעבירה הנטענת של פגיעה בפרטיות). כמו כן, יש להצביע בהקשר זה על כך שהקובל הרבה לשזור בקובלנה (כמו גם בטיעוניו במסגרת בקשה זו), קטעים של ממש מראיות שונות, באופן התואם סיכומים בסוף המשפט, ולא תואם טיעון טרם התקיים הברור הראייתי בהתאם להוראות הדין.

שילוב כל האמור מלמד על כך שהתנהלות הקובל כלפי הנאשמת מקימה טענת הגנה מן הצדק, בהיותה שערורייתית וסוטה מכל קנה מידה של הגינות בניהול הליך פלילי. משכך, בהתאם לסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי, הקובלנה מבוטלת.

בנסיבות העניין, יש מקום לחייב את הקובל לשלם לנאשמת הוצאות משפט. בקביעת סכום ההוצאות יש להביא בחשבון מצד אחד את העובדה שהנאשמת נעזרה בעורך דין אשר נדרש לטיעון מפורט בכתב, ובית המשפט נדרש לטיעון ארוך ומסורבל מצד הקובל. מצד שני, יש להביא בחשבון את אי הטרחתה של הנאשמת לדיון בבית המשפט, וקיום דיון אחד בלבד במעמד עורך דינה, שהיה קצר יחסית. אני מעמיד את ההוצאות על סך של 3,000 ₪, אשר ישולמו לנאשמת עד ליום 15/12/23.

המזכירות תעביר עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ד, 18 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.